

Anneler Ve Ciğerpare ocuklar

– Kara kız · 09 Mayıs 2018

Bahçe de ki yediverenler iek açmıř Annem!
gün gelirde birgün söndürölen yüreklerde de,
yediverenler çiçekler açar mı ki annem.?
ocuk olmadan fidan olduk, yetmedi!
kök salmadan kalbimiz yerinden sökölüp atıldı!
kalem tutmak isterken ellerimiz,
yoksulluk kader sayılıp halkası boynumuza dolandı!

ve

sokaklar meskenimiz,
boya sandıkları, çöplük.. ekmek tekнемiz oldu! tinere, uyuşturuçuya her gün davetiye gönderdiler
silahların, patlayan bombaların gölgesinde Annem!

Çıkmazlarımız da sol yanımız gün yokki kana masın,
hıçırıklar boğazımız da düğüm düğüm olmasın!
ne yana baksak, ne yöne dönsek olmuyor,
heybeye gitmiş, yaşanmamış, başı okşanmamış ,
cocukluğumuz, ocuk kalbi, kocaman yüreklerimiz de,
boyumuzdan büyük sırtımıza yüklenen küfelerle,
yüreklerimiz de öbek öbek yer et/tiril miř
parçalanmış hayatlarımız da ise
geleceğe umutla bakmasını öğrenmeden,
herbirimizin ışıl ışıl parlayan gözlerine
kör neřterler vurdular be Annem!

Öğrendiğimiz, öğrettiğiniz tüm değerleri, bir bir aldılar!
üzerine yetmedi hırsız damgasını vurup, ifşa ettiler!
herkes birbirine küs, herkes birbirine düşman!
kalmadı eski zamandan zerre eser,
kara toprağı, ölmeden üstümüze kürek kürek attılar,

yetmedi

dalga geçercesine de "takdir ilahi Allah'tan" deyip

El Fatiha okuyup utanmadan selavat getirdiler!
o da yetmedi
şakşakçılar her fırsatta iş başına geçip,
"amin" deyip meydanlar da olta attılar...!!

Ateşten gömlek, yürek yangını dünya da,
cellatlığı meslek edinen,
gözü doymaz caniler iflah olup
gönüllere yeniden yaşam tohumları eker mi..?
suskun kalan bülbüller, gülizar bahçelerinde şakır mı?
sevgi, huzur, mutluluk yüklü ak bulutlar,
susuz kalmış, nasır tutmuş kara topraklara yağıp,
fidanlara can olur mu?
..... dile gelde söyle be naçar anam söyle!
yüreği kanlar için de kalan benim güzel Annem!

Doyasıya bakmaya bile kıyamadığın,
ciğerpare çocukların
bozuk düzene, esir edilmiş çivisi çıkmış,
dünya da
ciğerpare yavrularımız!
gün gelir de bir gün gene,
gözleri çakmak çakmak bakıp,
geleceğe ışık olur mu?
gül yüzlü suratların da gamzeler ,
her gün bahar tazeliğin de açar mı?
silah tutan elleri kalem tutar mı?
barış güvercini atan kalpleri,
yeniden uçar mı?
söyle bana yüreği yaralı, gözü yaşlı Annem!

Derinler den çıkıp gelen, sesini duyuyorum,
gözlerinin içi gülüyor, gökyüzünün maviliğinde
yanakların al al olmuş, kalbinin ak sesi yüze gelmiş,
" Umutlar ölmez oğlum!
Aşk ile yanan yürekler solmaz!
İnançlara kement vurulmaz!
İmanı hiç bir kuvvet söküp atamaz!
Güneş balçıkla sıvanmaz!

..... bilmez misin?" diyen nur cemalin,
Yüreğimin derinlerin de can buluyor Annem!

Biliyorum nur yüzlü annem biliyorum...!
İçini ferah tut!
Elleri kınalı yavruların,
Ölmedi! Ölmeyecek! Öldüremeyecekler!
Ciğerpere, ana kuzusu yavrularına biçilen
Kara topraklar mezarları olacak..!
Nur Yüklü, Muştı Yüklü Sağnak Yağmurlar..!
Yarından da yakın..!
Sen Rahat Uyu...! Nur Yüzlü Ak Meleşim..!

08.05.2018 Ankara P.ÇETİN